

ความงามจากภายใน

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น

อายุ 15 -18 ปี

Compassion International, Inc.
12290 Voyager Parkway Colorado Springs, CO 80921
<http://www.compassion.com>

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 ภาพลักษณ์ของฉันทน์ - ภาพลักษณ์ภายนอกและภายใน	1 - 8
บทที่ 2 คุณค่าของฉันทน์และคุณค่าของคนอื่น	9 - 16
การประเมินผลครูผู้สอน	17
การประเมินผลนักเรียน	18
บรรณานุกรม	19

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 15 -18 ปี

บทที่ 1

ภาพลักษณ์ของตน - ภาพลักษณ์ภายนอก และภายใน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถทำรายการลักษณะของตนเอง และรับรู้ถึงความงดงามภายในของตนเอง และความเป็นเอกลักษณ์ที่ถูกรังสรรค์ขึ้นมาได้
2. เข้าใจเรื่องความเป็นบุตรของพระเจ้า
3. เข้าใจอย่างชัดเจนว่าพระเจ้ามองเห็นพวกเขาเป็นอย่างไร

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความห่วงใย (ข้อ 26)
2. ความซื่อตรง (ข้อ 29)
3. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
4. ความรู้สึกถึงความมีจุดมุ่งหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดกลุ่ม : ทุกคนในชั้นเรียน
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - พระคัมภีร์
 - กระดาษและดินสอสำหรับเด็กแต่ละคน
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

การมองว่าตัวเองต่ำต้อย เป็นการปล้นเอาความสำเร็จทั้งหมดของเด็กๆ ที่พระเจ้าได้มอบไว้ให้กับชีวิตของพวกเขา บทเรียนนี้จะให้เด็กๆ เข้าใจถึงความเข้มแข็งและความอ่อนแอของตัวเอง เมื่อเด็กๆ เห็นความเข้มแข็งของตัวเอง พวกเขาจะสามารถใช้จุดแข็งที่มีทำให้ตัวเองรู้สึกดีขึ้นได้

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. ให้เด็กผู้หญิงในชั้นเรียนบอกครูถึงลักษณะภายนอกที่คิดว่าเป็นที่น่าดึงดูดใจสำหรับผู้หญิง เช่น ความสูง, สีนัยน์ตา, จมูก, ปาก, สีส้ม, และทรงผม,
- ขั้นตอนที่ 2. จากนั้นให้เด็กผู้ชายอธิบายความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับ ความสูง, สีของนัยน์ตา, จมูก, ปาก, สีส้ม, และทรงผม ของผู้ชายบ้าง
- ขั้นตอนที่ 3. ให้อาสาสมัครวาดภาพผู้หญิงและผู้ชายในความคิดที่ได้ถูกอธิบายมา ขณะที่กำลังวาด ให้ครูถามคำถามต่อไปนี้กับกลุ่มนักเรียน เพื่อนำการสนทนา
- เด็กๆ รู้หรือไม่ว่ามีคนกี่เปอร์เซ็นต์ที่เป็นแบบนี้?
 - เด็กๆ คิดว่าคนทั่วไปคิดอย่างไรกับคนในอุดมคติเหล่านั้น?
 - เด็กๆ คิดว่าคนทั่วไปคิดอย่างไรกับคนที่ไม่ได้เป็นแบบในอุดมคติเหล่านั้น?
 - มีความเครียดอะไรบ้างระหว่างคนที่แบบอย่างในอุดมคติ กับที่ไม่ได้เป็นแบบนี้?
- ขั้นตอนที่ 4. **ครูพูดว่า:** “เมื่อคนหนึ่งไม่ได้มีรูปลักษณ์ภายนอกที่เป็นแบบอย่างในอุดมคติ คนนั้นอาจไม่ได้รับการให้คุณค่าจากผู้อื่น หรือรู้สึกดีกับภาพลักษณ์ตัวเอง วันนี้พวกเราจะมาสำรวจความคิดของพวกเรา ว่าเราเห็นว่าตัวเราเป็นอย่างไร และพระเจ้าเห็นเราเป็นอย่างไร”

กิจกรรมการเรียนรู้

ภาพลักษณ์ภายนอกของฉัน

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูถามว่า:** “รูปลักษณ์ภายนอกสำคัญกับเด็ก ๆ เป็นอย่างไรบ้าง (คำตอบที่อาจได้ : สำคัญมาก, สำคัญบ้าง, หรือไม่สำคัญเลย, ให้เวลาเด็ก ๆ ช่วยกันตอบ)
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูถามว่า:** “เด็ก ๆ จะจัดลำดับความสำคัญของรูปลักษณ์ภายนอกอย่างไร ระหว่าง สิ่งเหล่านี้ โรงเรียน, ครอบครัว, เพื่อน, พรสวรรค์/ความสามารถ?” (ให้เวลาเด็กๆ ในการจัดลำดับเหล่านี้ ในส่วนของความสำคัญส่วนบุคคล)
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “หากว่าคนเราไม่ชอบรูปร่างหน้าตาของตัวเอง เราอาจจะสามารถเปลี่ยนแปลงบางอย่างได้”
- ครูถามว่า:** “ มีทางไหนที่พวกเราสามารถเลือกที่จะเสริมรูปร่างหน้าตาของเราได้บ้าง? (คำตอบที่เป็นไปได้ : ใช้เครื่องสำอาง, ใช้เวลามากขึ้นกับการแต่งตัว, พยายามสวมเสื้อผ้าและทำร่างกายให้สะอาด, ดูแลทรงผมและเสื้อผ้า เป็นต้น)
- ครูถามว่า:** “ อะไรบ้างที่เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของเรา?” (คำตอบมีหลากหลาย ให้เวลาเด็กๆ ได้คิดและตอบคำถาม)

ครูพูดว่า: “รูปร่างที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้อาจจะเป็นปัญหาสำหรับคนที่สนใจแต่เพียงสิ่งที่ปรากฏอยู่ภายนอก”

ครูถามว่า: “มีปัญหาดังกล่าวที่เกี่ยวกับการหมกหมุ่นกับรูปลักษณ์ภายนอกมากเกินไป? (พูดถึงปัญหาให้เหมาะกับวัฒนธรรม โดยสัมพันธ์กับการปรับเปลี่ยนลักษณะปรากฏ เช่น การกินอาหารที่ไม่เหมาะสม การศัลยกรรมเพื่อความสวยงาม การผ่าตัดร่างกาย เป็นต้น)

ขั้นตอนที่ 4. **ครูถามว่า:** “รูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสวรรค์หรือไม่? เพราะอะไร?”
(คำตอบที่อาจได้รับ : ไม่ พระเจ้าไม่ได้ดูที่รูปร่างหน้าตา พระองค์ทรงดูที่หัวใจว่าพวกเราได้อุทิศตัวให้พระเยซูเป็นผู้ช่วยให้อรอดหรือไม่)

ขั้นตอนที่ 5. **ครูพูดว่า:** “พระเจ้ามุ่งเน้นที่ภายในจิตใจของพวกเรา ดังนั้นพวกเราจะไม่หลบเลี่ยง หรือรู้สึกต่ำต้อย เพียงเพราะว่ารูปร่างภายนอกของเราไม่สมบูรณ์แบบ ลองดูข้อพระคัมภีร์ที่จะช่วยเราได้มองเห็นตัวเองอย่างที่พระเจ้าเห็นเรา”

ภาพลักษณ์ภายในของฉัน

ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “เราทุกคนเป็นคนที่มีความสำคัญต่อพระเจ้า แม้ว่าเราจะมีรูปร่างหน้าตาดีหรือไม่ดีนั้นไม่ทำให้พระองค์ทรงเห็นเราเปลี่ยนไป พระเจ้ามองดูเราที่หัวใจ คุณค่าของเราสำหรับพระเจ้า ไม่ได้ขึ้นกับสิ่งที่แสดงออกมาหรือรูปร่างหน้าตาของเรา”

ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:**

ก. เราเป็นสิ่งสำคัญต่อพระองค์ พระเยซูทรงเสด็จมาเพื่อสละพระองค์เพื่อบาปของเรา พระองค์ไม่ประสงค์ให้มีผู้ใดต้องพิณาศ
ให้อาสาสมัครอ่านข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้

ยอห์น 3:16

“ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์

2 เปโตร 3:9

“ องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงเฉื่อยช้าในเรื่องพระสัญญาของพระองค์ ตามที่บางคนคิดนั้น แต่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัยไว้ เพราะเห็นแก่ท่านทั้งหลายมาช้านาน พระองค์ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่ ”

ครูถามว่า: “มีใครในชีวิตของเราบ้างที่ทำให้เรารู้สึกว่าเราเป็นคนสำคัญสำหรับเขา?”
(ให้เวลาเด็กๆ ได้ช่วยกันตอบ)

ครูถามว่า: “ เด็กๆ รู้สึกอย่างไรเมื่อมีใครบางคนเห็นคุณค่าของเรา?”

(ให้เวลาเด็กๆ ได้ตอบคำถาม)

ข. เรามีค่าสำหรับความรัก

ให้อาสาสมัครอ่านข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้

ยอห์น 15:13

“ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตน เพื่อมิตรสหายของตน”

1 ยอห์น 3:1

“จงดูเถิด พระบิดาทรงโปรดประทานความรักแก่เราทั้งหลายเพียงไร ที่เราจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า และเราก็ได้เป็นเช่นนั้น เหตุที่โลกไม่รู้จักเราทั้งหลาย ก็เพราะเขาไม่รู้จักพระองค์”

1 ยอห์น 4:10

“ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้มีใช้ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาทรงเป็นผู้ลบล้างพระอาชญาที่ตกกับเราทั้งหลาย เพราะบาปของเรา”

ครูถามว่า: “เด็กๆ รู้สึกว่าตัวเองควรค่าสำหรับความรักเช่นนั้นหรือไม่?” (ให้เด็กๆ ตอบ) ความรักของพระเจ้าสำหรับเด็กๆ บางครั้งพ่อแม่หรือผู้ปกครองของเราอาจจะมีช่วงเวลาที่ยากลำบากในการแสดงความรักกับเรา แต่พระเจ้าไม่เป็นเช่นนั้น พระองค์รักเรา และแสดงออกในหลายวิถีทางในชีวิตของเรา”

ครูถามว่า: “มีทางไหนบ้างที่ความรักของพระเจ้าเป็นที่ประจักษ์ในชีวิตของเรา?” (คำตอบที่เป็นไปได้: พระองค์ทรงประทานผู้สนับสนุนให้ผ่านทางคอมแพสชั่น ส่งพระพรผ่านทางความกรุณาของใครบางคนมาสู่เรา มาช่วยเหลือเรา เป็นต้น)

ครูถามว่า: “เราต้องรู้สึกมีค่าเพื่อยอมรับความรักของพระองค์หรือไม่?” (ไม่!) “เราต้องทำอะไรเพื่อให้ได้มาซึ่งความรักหรือไม่?” (ไม่!)

ครูพูดว่า: “เมื่อเด็กๆ ตระหนักถึงความรักที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ประทานให้กับเรา เราอาจจะต้องการก้าวไปสู่การเป็นบุตรของพระเจ้าโดยการอธิษฐานให้พระเยซูเข้ามาเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา ความรักของเจ้ามีสำหรับทุกคน แต่มีเพียงผู้ที่ยอมรับว่าพระเยซูคือพระเจ้าจึงจะได้รับการเรียกว่าเป็นบุตรของพระองค์”

ข้อสังเกต ครูเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะสอนเรื่องความรอดในตอนนี้อยู่หรือไม่ หรือจะให้เด็กๆ ไปพูดคุยกับครูหรือผู้จัดการโครงการหลังเลิกเรียนก็ได้

ค. เราเป็นสิ่งที่คุ้มค่าแก่การลงทุน
ให้อาสาสมัครอ่านข้อพระคัมภีร์ดังต่อไปนี้

ฟิลิปปี 1:6

“ข้าพเจ้าแน่ใจว่าพระองค์ผู้ทรงตั้งต้นการดีไว้ในพวกท่านแล้ว จะทรงกระทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์”

ครูพูดว่า: “พวกเราไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบเพื่อให้พระเจ้ารักเรา หรือไถ่ชีวิตของเรา พระองค์ได้ทรงตั้งการดีไว้ในพวกเราแล้ว”

ครูถามว่า: “อะไรคือการดีที่พระเจ้าทรงเริ่มไว้กับพวกเราแล้ว?” (กระตุ้นให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)

ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “ 3 ประเด็นที่กล่าวมานี้เป็นเพียงไม่กี่วิธีที่พระเจ้ามองเห็นเรา เราเห็นความสำคัญของตัวเองว่ามีค่า คู่ควรกับความรักและการลงทุนหรือไม่?
(ให้เด็กๆ แสดงความคิดเห็นและรับรู้ว่าจะประเด็นไหนใน 3 ข้อนี้ที่พวกเขายังสงสัยเกี่ยวกับตัวเขาเอง)

ขั้นตอนที่ 4. **ครูพูดว่า:** “หากว่ามีคนไม่เห็นคุณค่าของเรา นั่นเป็นความสูญเสียของพวกเขา แต่หากว่าเราลืมหรือไม่รู้ว่าตัวเองมีค่า เราจะสูญเสียทั้งหมดจากที่เราถูกสร้างมาให้เป็นผู้ของพระเจ้า”

ใช้สิ่งที่มีอยู่

ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “ให้แต่ละคนพิจารณาตัวเอง และสิ่งที่เห็นจะกลายเป็นพื้นฐานการกระทำของเรา การตอบสนอง และทัศนคติต่อการดำเนินชีวิต บางครั้งเรารู้สึกว่าตัวเองต่ำต้อย ภาพลักษณ์ด้านลบของตัวเองจะขัดขวางเราจากความสำเร็จในการเรียน การอยู่ในสังคม และการหางานและรักษางานที่ยากทำ”

ขั้นตอนที่ 2. **ครูถามว่า:** “มีทางไหนบ้างที่เป็นการดูถูกตัวเอง และจะเป็นสาเหตุให้คนนั้นทำสิ่งแย่ๆ ในโรงเรียน หรือในการทำงาน? (ให้เวลาเด็กๆ ตอบ)

ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “เปาโลเขียนหนังสือหลายเล่ม ในพระคัมภีร์ใหม่ ท่านเดินทางไปกับคณะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และได้เทศนา เปาโลมีสิ่งต่างๆ มากมายที่สามารถโอ้อวดเกี่ยวกับตัวเองได้ ท่านเข้าใจตัวตนภายในของตัวเองว่าตนเอง ความเข้มแข็งและความอ่อนแอ”

ขั้นตอนที่ 4. ขออาสาสมัครอ่าน 2โครินธ์ 12:9-10

⁹ แต่พระองค์ทรงสถิตกับข้าพเจ้าว่า “การที่มีคุณของเราก็พอแก่เจ้าแล้ว เดชะของเรามีฤทธิ์อย่างสมบูรณ์ในความอ่อนแอ” เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงภูมิใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในตัวข้า ¹⁰ เหตุฉะนั้น เพราะเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงชื่นใจในความอ่อนแอของข้าพเจ้า ในการประทุษร้ายต่างๆ ในความยากลำบาก ในการถูกข่มเหง ในความอัปจน เพราะข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะเข้มแข็งมากขึ้นเมื่อนั้น

จากนั้น**ครูถามว่า:**

ก. เมื่อคนเราโอ้อวดเกี่ยวกับตัวเอง เราจะให้ค่าพวกเขาอย่างไร?
(ให้ร่วมกันแสดงความเห็น)

ข. เราจะให้คำตอบที่แตกต่างได้อย่างไร หากว่าพวกเขาแสดงความอ่อนแอของพวกเขามากเกินไป?
(กระตุ้นให้เด็กแต่ละคนยกตัวอย่าง)

ค. ทำไมเปาโลถึงได้ชี้ให้เห็นความอ่อนแอของตัวเอง?
(เขารู้ว่าเป็นสิ่งที่พระเจ้าสามารถเห็นและพระเจ้าจะมอบความเข้มแข็งให้กับเขา)

ขั้นตอนที่ 5. **ครูพูดว่า:** “ตรงข้ามกับการดูถูกตัวเอง ก็คือการเห็นตัวเองสูงส่ง เมื่อเรารู้สึกดีกับสิ่งที่เราเป็นอยู่ภายใน พวกเราจะมีเชื่อมั่นมากกว่า เราอาจจะมีความพยายามมากขึ้น และประสบความสำเร็จมากเท่าไรก็ขึ้นอยู่กับทัศนคติของเรา คนที่รู้สึกตัวเองสูงส่งจำเป็นต้องระวังไม่ให้เห็นว่าตัวเองอยู่เหนือกว่าคนอื่น”

ขั้นตอนที่ 6. ขออาสาสมัครอ่าน โรม 12:3

“ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านทั้งหลาย ทุกคนโดยพระคุณ ซึ่งทรงประทานแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า อย่าคิดถือตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิดให้ถ่อมตนสุขุมสมกับขนาดความเชื่อที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่ท่าน”

ครูถามว่า:

- ก. ในคำสอนนี้ เตือนให้เราไม่คิดเกินกว่าที่เราควรเป็น เมื่อเด็กๆ ได้สังเกตเห็นว่ามีบางคนคิดว่าพวกเขาเก่งมากในเรื่องนั้นแต่จริง ๆ แล้วพวกเขาไม่ได้เก่งในเรื่องเหล่านั้นเลย? (ให้เด็กๆ อธิบายสถานการณ์ที่พวกเขาได้เผชิญมา)
- ข. อ.เปาโล พยายามให้คนพิจารณาเมื่อพวกเขาต้องประเมินตัวเอง หากว่าเด็กๆ ต้องประเมินความสามารถของตัวเอง คนอื่นๆ จะให้คะแนนเท่ากับที่เราได้ให้ตัวเองหรือไม่? เพราะอะไร? (ให้เวลาเด็กๆ ได้คิดและตอบคำถาม)

ขั้นตอนที่ 7. ครูเขียนข้อความบนกระดาน ดังต่อไปนี้:

- ด้านสติปัญญา- โรงเรียน, การแก้ปัญหา
- ด้านสังคม – ทักษะการเข้าสังคมของเด็กเป็นอย่างไร, เด็กเชื่อใจคนง่าย หรือเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย
- ด้านกายภาพ - เด็กๆ พยายามทำอะไรใหม่ๆ ที่ท้าทาย, กระตือรือร้น, คิดว่าตัวเองน่าสนใจ, และมีทักษะหรือความสามารถอะไร

ขั้นตอนที่ 8. แจกกระดาษและดินสอให้เด็กแต่ละคน ให้พวกเขาพับกระดาษแบ่งครึ่ง และหุ้มมุมของกระดาษด้านบน เขียนคำว่า “จุดแข็งและอีกด้านหนึ่งเขียนคำว่า “จุดอ่อน”

ครูพูดว่า: “คนทุกคนมีจุดแข็งและจุดอ่อน บางทีคนรอบข้างของเรา อาจจะชี้ให้เราเห็นจุดอ่อนของตัวเอง และเราก็ก้มไปว่าตัวเองก็มีจุดแข็งด้วยเช่นเดียวกัน เพื่อให้ภาพลักษณ์ของตัวเองแข็งแรง พวกเราต้องซื่อสัตย์ในการประเมินจุดอ่อน และจุดแข็งของตัวเอง”

ครูพูดว่า: “เราจะใช้สิ่งที่เรามีอยู่ที่คนอื่นมองไม่เห็น โดยเราจะเขียนลักษณะของตัวเองทั้งด้านบวกและด้านลบ ในแต่ละหมวดบนกระดาน นี่เป็นเวลาเด็กๆ จะใช้เวลาในการประเมินดูว่า เรารู้จักตัวเองว่าเป็นอย่างไร อย่างกังวลว่าคนอื่นจะคิดอย่างไรกับเรา แค่สนใจว่าเราเห็นว่าตัวเองเป็นอย่างไรเท่านั้น”

ให้เวลาเด็กประมาณ 5 นาที เพื่อที่เด็กๆ จะได้คิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ และให้เขียนว่าตัวเองเห็นว่าตัวเองเป็นอย่างไร

กิจกรรมสรุปทเรียน

จับบทนี้ด้วยการช่วยเหลือให้เด็กแต่ละคนให้เห็นจุดแข็ง และเริ่มสร้างภาพลักษณ์ด้านบวกที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างความสำเร็จในชีวิตของพวกเขาต่อไป

ขั้นตอนที่ 1. ให้เด็กๆ ในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งจุดอ่อนที่ตัวเองมีอยู่

ครูพูดว่า: “ลองดูจุดแข็งที่เด็กๆ เขียนไว้บนกระดาษของตัวเอง ให้วงกลมจุดแข็ง 2 ข้อที่คิดว่าเป็นจุดแข็งของตัวเองมากที่สุด (ให้เวลา 1-2 นาทีสำหรับงานนี้)”

ครูพูดว่า: “เมื่อเด็กๆ รู้จักจุดแข็งของตัวเอง เด็กๆ สามารถใช้มันเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า และช่วยเหลือผู้อื่น เราจะช่วยคนอื่นพัฒนาคุณค่าในตัวของพวกเขาได้อย่างไร?

(พยายามเด็กๆ ให้ตอบ)

ครูพูดว่า: “ตอนนี้ มาดูจุดอ่อนของเด็กๆ ให้วงข้อที่เด็กๆ คิดว่าต้องการจะปรับปรุงแก้ไข และให้คิดว่าเราจะสามารถใช้จุดแข็งของเรามาช่วยปรับปรุงส่วนนี้ได้อย่างไร”

ตัวอย่าง: หากว่าฉันรู้สึกไม่สบายเมื่อต้องอยู่ต่อหน้าผู้คน แต่ฉันมีเสียงร้องที่ไพเราะ ฉันสามารถใช้การร้องเพลง เพื่อช่วยปรับปรุงจุดอ่อนของฉัน ฉันสามารถเตรียมเพลงและร้องให้พวกเขาฟัง แต่ครั้งฉันก็จะค่อยๆ เพิ่มจำนวนผู้ฟัง

ครูพูดว่า: “พิจารณาจุดอ่อนและจุดแข็งของตัวเอง เขียนวิธีการที่เราจะสามารถใช้จุดแข็งของเรา ในการแก้ไขปรับปรุงจุดอ่อนของเรา” (ใช้เวลา 2-3 นาทีเพื่อให้เด็กคิดและเขียนสิ่งที่พวกเขามี)

ขั้นตอนที่ 2. ให้เด็กๆ แบ่งปันแผนการของพวกเขากับเพื่อนชั้นเรียน ถ้าเด็กๆ อาจจะรู้สึกไม่สบายใจที่จะให้เพื่อนในกลุ่มดู ครูไม่ต้องบังคับพวกเขา

ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “เด็กแต่ละคนเต็มไปด้วยความเข้มแข็งและความมั่งคั่งภายใน ครูหวังว่าพวกเขาจะแบ่งปันสิ่งนี้กับผู้อื่น เพื่อให้ผู้อื่นได้เห็นและมีความสุขเช่นกัน ในอาทิตย์นี้ ใช้จุดแข็งของเราแก้ไขปรับปรุงจุดอ่อนไปที่ละขั้น” ใช้เวลาเด็กๆ ที่จะอธิษฐานเผื่อซึ่งกันและกัน

Handwriting practice lines on a white sheet of paper. The page contains 20 horizontal dashed lines for tracing and writing practice.

หลักสูตรสากลสำหรับวัยรุ่น อายุ 15 -18 ปี

บทที่ 2

เรื่อง คุณค่าของฉันและคุณค่าของคนอื่น

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. สามารถระบุข้อพระคัมภีร์ที่แสดงให้เห็นถึงคุณค่าในชีวิตของมนุษย์ได้
2. สามารถเข้าใจคุณค่าของชีวิตของมนุษย์ได้ (ความมีศักดิ์ศรีของชีวิต)
3. สามารถระบุเหตุผลของการทำแท้ง และได้แย้งด้วยคำสอน ที่ไม่เห็นด้วยกับการทำแท้ง อธิบายได้ว่าพระเจ้าให้คุณค่าแก่ชีวิตมนุษย์อย่างไร

คุณสมบัติ

คุณสมบัติที่นักเรียนจะได้รับการพัฒนาตามรายการประเมิน 40 คุณสมบัติสำหรับวัยรุ่นประกอบไปด้วย

1. ความหวังโย (ข้อ 26)
2. ความซื่อตรง (ข้อ 29)
3. ความรับผิดชอบ (ข้อ 30)
4. ความอดทนอดกลั้น (ข้อ 31)
5. ความนับถือตนเอง (ข้อ 38)
6. ความรู้สึกถึงความมีจุดหมาย (ข้อ 39)

สิ่งที่ต้องเตรียม

1. ขนาดกลุ่ม : ทุกคนในชั้นเรียน
2. เวลาที่ใช้ในการสอน : 45 นาที
3. วัสดุ / อุปกรณ์ :
 - พระคัมภีร์
 - กระดาษและดินสอสำหรับนักเรียนแต่ละคู่ ถ้าเป็นไปได้
4. สถานที่ : ห้องเรียน

ขั้นตอนการเรียนรู้การสอน

เมื่อเด็กๆ รู้ถึงคุณค่าของชีวิต เด็กๆ จะสามารถแสดงความเคารพต่อการมีชีวิต และความเคารพนั้นรวมไปถึงชีวิตที่ยังไม่ถือกำเนิดขึ้นมา บทเรียนนี้ชี้ให้เห็นเหตุผลต่างๆ ว่าทำไมคนถึงต้องการการทำให้ และแสดงให้เห็นถึงคำสอนที่ปฏิเสธ หรือหักล้างการทำให้ในแต่ละประเด็น

การนำเข้าสู่บทเรียน:

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “วันนี้เราจะสำรวจคุณค่าของผู้คน เด็กๆ แต่ละคนจะทำงานกับคู่ของตัวเอง เพื่อทำรายการบุคคลบนโลกใบนี้ที่เราให้คุณค่ามากที่สุด 5 คนแรก”
- ขั้นตอนที่ 2. ให้เด็กๆ แต่ละคนจับคู่ และพูดคุยเกี่ยวกับ 5 คนแรกที่สุดให้คุณค่ามากที่สุด หากว่าครูมีกระดาน ให้เขียนรายชื่อของพวกเขา หากว่าไม่มีกระดาน ให้แต่ละทีมจำชื่อทั้ง 5 ไว้ หลังจากนั้น 3-5 นาที ให้แต่ละคู่ออกมาที่จะบอกรายชื่อทั้ง 5 ชื่อให้กับเพื่อนในชั้นเรียน ให้สุ่มถามเด็กโดยให้อธิบายว่าทำไมถึงให้คนเหล่านั้นอยู่ในรายชื่อบุคคลที่มีค่าสำหรับเขา
- ขั้นตอนที่ 3. **ครูถามว่า:** “เราจะจัดตัวเองอยู่ในรายชื่อของคนที่มีค่าที่สุดหรือไม่?”
(พยายามให้เด็กตอบ)
“หากว่าพระเจ้าเป็นผู้เขียนรายชื่อคนที่มีคุณค่ามากที่สุด เราคิดว่าเราจะอยู่ใน รายชื่อของพระองค์หรือไม่?” (ให้เด็กๆ ตอบ)
ครูพูดว่า: “ลองมาสำรวจคุณค่าของตัวเองต่อคนอื่นและต่อพระเจ้ากัน”

กิจกรรมการเรียนรู้

คุณค่าของฉัน และคุณค่าของผู้อื่น

- ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “เรามีคุณค่าในแบบที่เราเป็น และสิ่งที่เราให้กับกลุ่ม พระเจ้าทรงสร้างเราขึ้นมาด้วยบุคลิกภาพที่พิเศษ และลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์ที่เราสามารถแบ่งปันกับผู้อื่นได้”
- ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “คุณลักษณะเฉพาะของเธอก็คืออะไร?” (ให้โอกาสเด็กแต่ละคนตอบคำถาม)
- ขั้นตอนที่ 3. ขออาสาสมัครอ่าน เยเรมีย์ 1:4-5
“พระวณะของพระเจ้ามาถึงข้าพเจ้าว่า “ก่อนที่จะได้ก่อร่างตัวเจ้าที่ในครรภ์ เราได้รู้จักเจ้า ก่อนที่เจ้าจะกำเนิด เราได้กำหนดตัวเจ้า เราได้แต่งตั้งให้เจ้าเป็นผู้เผยพระวณะให้แก่ประชาชาติ”
ครูพูดว่า: “เยเรมีย์คือผู้เผยพระวณะของพระเจ้า และเขาพูดใน เยเรมีย์ 1:4-5 ว่า พระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับเขาก่อนที่จะถูกตั้งครรภ์ พระองค์ทรงสร้างเยเรมีย์ขึ้นมาเพียงคนเดียว เพื่อให้เป็นผู้เผยพระวณะของพระองค์ และนำสารของพระองค์มอบให้แก่ผู้คนแห่งอิสราเอล”
ครูถามว่า: “พระองค์จะทรงใช้เวลาทำความรู้จักกับเราหรือไม่หากว่าเราไม่มีคุณค่าสำหรับพระองค์? (ไม่) มีทางไหนอีกบ้างที่เราจะรู้ว่าพระเจ้าทรงให้คุณค่ากับเรา? (คำตอบที่เป็นไปได้ พระเจ้าสร้างเราขึ้นในครรภ์ของแม่ พระเจ้ารักเรา พระเจ้าทรงคุ้มครองและเฝ้าดูเรา พระองค์มีแผนการที่ดีสำหรับเรา เป็นต้น)

ครูพูดว่า: “มันอาจจะใช้เวลาสำหรับเด็กๆ ที่จะเชื่ออย่างสนิทใจและเริ่มต้นปฏิบัติตัว เช่นถ้าใครบางคนที่มีคุณค่าอย่างมากโดยพระเจ้า ขณะที่เรากำลังยอมรับคุณค่าที่พระเจ้าจัดไว้ในชีวิตของเรา เป็นสิ่งที่สำคัญมากที่จะต้องจดจำว่าพระเจ้าได้มอบคุณค่าอย่างเดียวกันให้กับทุกคนบนโลกด้วยเช่นเดียวกัน”

ครูพูดว่า: “พระเจ้าได้มอบคุณค่าให้กับแต่ละคนเพราะว่า พระองค์ได้ส่งพระเยซูมาเพื่อสละพระชนม์บนไม้กางเขนสำหรับทุกคน พระเจ้ามอบการให้อภัยที่มีไว้ให้สำหรับแต่ละคน พวกเราอาจจะไม่ชอบใครบางคน หรือบางอย่างที่พวกเขาทำ แต่พระเจ้าทรงรักและให้คุณค่าแก่บุคคลนั้นและต้องการให้ทุกคนนมัสการพระองค์”

ครูถามว่า: “เด็กๆ สามารถแสดงคุณค่าของตัวเองต่อคนอื่นได้อย่างไร?”
(ให้เวลาเด็กได้คิดและตอบคำถาม)

คุณค่าของผู้ที่ยังไม่ถือกำเนิด

ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “พระเจ้าทรงสร้างทุกชีวิต และแต่ละคนก็มีคุณค่า ไม่ว่าจะเกิดมาแล้วหรือไม่ก็ตาม!”

ขั้นตอนที่ 2. **ครูพูดว่า:** “มีเหตุผลอะไรบ้างที่คนต้องการทำแท้ง?” (ให้เด็กๆ ในชั้นเรียนบอกเหตุผล และครูพูดเกี่ยวกับกฎหมายการทำแท้งในท้องถิ่นของครูให้เด็กๆ ฟัง)

ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “ลองมาดูว่าพระวณะของพระเจ้าได้ตรัสอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้บ้าง”

ขั้นตอนที่ 4. ครูอ่านหัวข้อต่อไปนี และให้เด็กๆ อธิบายที่จะหาข้อพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้อง

ก. การไม่วางแผน

ครูถามว่า: “ทำไมจึงมีการตั้งครมโดยที่ไม่ได้วางแผน?” (คำตอบที่เป็นไปได้: มีเพศสัมพันธ์โดยปราศจากการป้องกัน ด้วยการใช้ถุงยาง หรือการคุมกำเนิด การคำนวณวันผิตถึงวันที่ผู้หญิงอาจจะตั้งครมได้ เป็นต้น)
ขออาสาสมัครที่จะอ่านพระธรรม ลูกา 1:29-38 หลังจากที่อาสาสมัครอ่านจบให้ถามว่า

ครูพูดว่า: “ในข้อพระคัมภีร์นี้ มารีย์เป็นหญิงพรหมจารี ซึ่งยังไม่ได้เข้าพิธีแต่งงานกับสามีของเธอ ทูตสวรรค์มาหาเธอและบอกกับเธอว่า พระเจ้าได้เลือกมารีย์เพื่อให้กำเนิดพระเยซู พระบุตรของพระเจ้า”

ครูถามว่า: “เด็กๆ คิดว่ามารีย์จะรู้สึกอย่างไรเมื่อเธอได้ยินคำเหล่านั้นจากทูตสวรรค์?” (คำตอบที่เป็นไปได้: กลัว, กังวลถึงความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ของเธอ, ตื่นเต้นกับการตั้งครมบุตรของพระเจ้า เป็นต้น)

ครูพูดว่า: “มารีย์ไม่ได้วางแผนที่จะตั้งครมพระเยซู แต่เธอได้ตอบสนองต่อการตั้งครมโดยไม่ได้วางแผนนั้นอย่างไร? (เธอยอมรับแผนการของพระเจ้า)

ขออาสาสมัครอ่าน กิจการของอัครทูต 17:26 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “พระเจ้าได้ทรงวางแผนการกำเนิดขององค์เยซู และทรงรู้แผนการกำเนิดสำหรับทุกชีวิต พระองค์ไม่ทรงประหลาดใจหากว่าใครบางคนจะตั้งครม พระองค์ทรงรู้แผนการสำหรับชีวิตที่ยังไม่ถือกำเนิด ว่าเขาจะเกิดเมื่อไหร่และที่ไหน”

ข. **ไม่เป็นที่ต้องการ หรือไม่มีค่า**

ครูพูดว่า: “หากว่าทารกไม่เป็นที่ต้องการหรือ ไม่ได้รับคุณค่า สิ่งนั้นจะเปลี่ยนคุณค่าของทารกหรือ?” (ให้เวลาเด็กๆ ได้ตอบ)

ครูพูดว่า: “เมื่อคุณค่าในชีวิตของมนุษย์ไม่ได้รับการยอมรับ ชีวิตของมนุษย์ก็ไม่ได้รับการปฏิบัติด้วยความเคารพเหมือนกัน”

ครูถามว่า: “มีหลักฐานอะไรบ้างที่เด็กๆ เห็นว่าแสดงถึงการขาดความเคารพในชีวิตของมนุษย์?” (คำตอบที่เป็นไปได้: การข่มเหงรังแก, การทำแท้ง, การเยาะเย้ยผู้อื่น เป็นต้น)

ขออาสาสมัครอ่าน ปฐมกาล 1:27 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “พระเจ้าทรงให้คุณค่ากับมนุษย์ พวกเขาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของ การสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ถูกสร้างขึ้นจากพระองค์เอง สัจจะนี้ไม่ได้แสดงนัยยะว่า พวกเราสมบูรณ์แบบ หรือว่าพระองค์เป็น แต่พวกเราได้ถูกออกแบบขึ้นเพื่อสะท้อน ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และความศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ ดังนั้นผู้อื่นจะสามารถมองเห็นพระเจ้าผ่านทางตัวเรา”

ขออาสาสมัครอ่าน เพลงสดุดี 139:13-16 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “พระเจ้าไม่ได้ทรงใช้เวลาอย่างไม่มีจุดหมาย เพื่อสร้างบางอย่างที่ไม่ได้ เป็นที่ต้องการ หรือไม่มีค่าสำหรับพระองค์ ไม่ว่าคนนั้นจะรู้สึกถึงคุณค่าหรือไม่ พระเจ้า ได้ให้คุณค่าและแผนการที่ดีสำหรับทุกคนไว้แล้ว”

ขออาสาสมัครอ่าน อ่านเยเรมีย์ 29:11 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “มีแผนการที่ดีอะไรบ้างที่พระเจ้าทรงประทานให้กับเรา?”

(ให้โอกาสเด็กๆ หลายคนตอบคำถามนี้)

ค. **ความไร้ความสามารถที่ต้องดูแลให้**

ครูถามว่า: “มารดาต้องการอะไรบ้างในการดูแลทารกของเธอ?”

(ทารกต้องการอาหาร ที่พักอาศัย ยารักษา วิธีการดูแลลูกหรือผ้าอ้อมและการให้ความรัก)

ขออาสาสมัครอ่าน ฟิลิปปี 4:19 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “พระเจ้าจะทรงประทานทุกสิ่งที่ต้องการตามแต่ความมั่งคั่ง เมื่อเรามอบ ความไว้วางใจและความเชื่อแด่องค์เยซู เราสามารถเชื่อในคำมั่นสัญญาและเฝ้ารอ ดูสิ่งที่พระองค์ประทานให้”

ง. **การข่มขืน**

ครูพูดว่า: “เมื่อผู้หญิงถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ มันเป็นเรื่องที่เลวร้าย คุณค่าของเธอ ไม่ได้รับการพิจารณาจากเพศชาย การทำผิดในเรื่องหนึ่งสามารถทำให้ทำผิดอีกเรื่อง หนึ่งได้หรือไม่? (ให้เวลาเด็กๆ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน)

ขออาสาสมัครอ่าน ปฐมกาล 50:20 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “ในข้อพระคัมภีร์นี้ คำตอบของโยเซฟ ที่ให้กับพี่น้องของเขา เมื่อเขาปฏิบัติ ต่อพวกเขาด้วยความกรุณา หลังจากที่พวกเขาได้ขายเขาให้เป็นทาส เมื่อสิ่งที่เลวร้าย เกิดขึ้นกับพวกเขา พระเจ้าสามารถจะทรงมอบสิ่งที่ดีตามมาเสมอ หากว่าเราให้โอกาส กับพระองค์”

ขออาสาศัมครอ่านโรม 8:28 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ ข้าพระองค์นี้ไม่ได้พูดว่าสิ่งเลวร้ายที่เราเผชิญเป็นสิ่งที่ดี แต่พระองค์จะนำเราผ่านสถานการณ์ที่เลวร้าย และนำบางสิ่งที่จะนำการถวายเกียรติมาสู่พระองค์”

ครูถามว่า: “เหตุการณ์เลวร้ายอะไรบ้างที่เด็กๆ ได้เห็นว่าให้ผลที่ดีตามมาในที่สุด?”
(กระตุ้นให้เด็กๆ ได้ตอบ)

จ. **ผู้ชายหรือครอบครัวสั่งให้ทำแท้ง**

ครูถามว่า: “เพราะอะไรผู้ชายหรือคนในครอบครัวต้องการให้ผู้หญิงทำแท้ง?”

(คำตอบที่เป็นไปได้: เพื่อไม่ต้องอับอาย, เพื่อไม่ให้มีปัญหาทางการเงินจากการเลี้ยงดูเด็กอีกคนหนึ่ง, เพื่อไม่ให้คนรู้ว่าทั้งคู่มีเพศสัมพันธ์กัน เป็นต้น)

ขออาสาศัมครอ่าน กิจการของอัครทูต 5:29 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “เปโตรได้ทำการรักษาและสั่งสอนในนามขององค์พระเยซู เมื่อผู้นำของชาวยิวโกรธมาก พวกเขาบัญชาให้เปโตรและอัครทูตอื่นๆ ไม่ให้สอนในนามขององค์พระเยซู เปโตรได้วางอำนาจของพระเจ้าไว้เหนืออำนาจของมนุษย์”

ครูถามว่า: “เด็กๆ คิดว่าเปโตรและอัครทูตควรจะเทศนาเกี่ยวกับพระเยซูหรือไม่? ทำไม?” (ให้เด็กๆ ได้แบ่งปันคำตอบในกลุ่ม)

ฉ. **ความเห็นแก่ตัว หรือไม่ต้องการที่จะรับผิดชอบ**

ครูถามว่า: “เด็กๆ เคยได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ตัวเองไม่อยากทำหรือไม่?

เด็กๆ รับมือกับสถานการณ์นั้นอย่างไร? (ให้เวลาในการตอบคำถาม)

ครูถามว่า: “เหตุผลของการเห็นแก่ตัวที่ไม่ต้องการให้กำเนิดทารกมีอะไรบ้าง?”

(คำตอบที่เป็นไปได้: ไม่ต้องการจะเจ็บปวดหรือไม่สบาย, ไม่ต้องการมีความรับผิดชอบ, ไม่ต้องการมีชีวิตเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เป็นต้น)

ขออาสาศัมครอ่าน ฟิลิปปี 2:3 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “เปาโลได้เตือนคริสตจักรที่ฟิลิปปีว่าอย่าทำการใดด้วยความเห็นแก่ตัว และให้ถ่อมตนนำความต้องการของผู้อื่นไว้เหนือของพวกเขา”

ครูถามว่า: “สิ่งเหล่านี้จะนำมาใช้กับแม่และทารกที่ยังไม่ได้กำเนิดมาของเธอยังไรได้บ้าง?” (คำตอบที่เป็นไปได้: เธอไม่ควรเอาความสบายของตนไว้เหนือชีวิตของเด็กทารก, เธอควรจะคิดเกี่ยวกับทารกให้มากกว่าความไม่สะดวกสบายที่เธอจะได้รับ เป็นต้น)

ช. **เป็นเพียงเนื้อเยื่อ ที่ยังไม่ใช้สิ่งมีชีวิต**

ครูถามว่า: “เด็กๆ คิดว่า ณ จุดไหนที่ชีวิตกำเนิดขึ้น?” (ให้เด็กช่วยกันตอบ)

แล้วครูนำเด็กๆ ทบทวนเรื่องเวลาสำหรับสิ่งมีชีวิตที่ยังไม่ได้กำเนิด

วันที่ 1 - การปฏิสนธิ

วันที่ 7 - สิ่งมีชีวิตเล็กๆ ฝังร่างใน มดลูกของแม่

วันที่ 18 - หัวใจเริ่มเต้น

วันที่ 21 - ปัมเลือดของตัวเองโดยแยกระบบหมุนเวียนปิดและกลุ่มเลือดเป็นของตัวเอง

วันที่ 28 - เริ่มสร้างนัยน์ตา, หู, และระบบหายใจ,

วันที่ 42 - สามารถบันทึกคลื่นสมอง โครงกระดูกสมบูรณ์ มีการสะท้อนกลับ

สัปดาห์ที่ 7 - เห็นภาพดูดหัวแม่มือ

สัปดาห์ที่ 8 - ระบบร่างกายสมบูรณ์

สัปดาห์ที่ 9 - หรีตา, กลืน, เคลื่อนไหวลิ้น, กำมือ,

สัปดาห์ที่ 11 - เคลื่อนไหวระบบหายใจตามธรรมชาติ มีเล็บ ระบบร่างกายทั้งหมดทำงาน

สัปดาห์ที่ 12 - น้ำหนักประมาณ 28 กรัม

สัปดาห์ที่ 16 - เห็นอวัยวะเพศได้ชัดเจน กำมือ ว่ายน้ำ เตะ กลับตัว

สัปดาห์ที่ 18 - เส้นเสียงเริ่มทำงานสามารถร้อง

สัปดาห์ที่ 20 - มีผมบนศีรษะ น้ำหนักครึ่งกิโลกรัม ยาว 30 เซนติเมตร

ขออาสาสมัครอ่าน ปฐมกาล 25:22 พออ่านจบ

ครูถามว่า: “ข้อพระคัมภีร์นี้แสดงให้เห็นว่าทารกมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร?

(ข้อพระคัมภีร์นี้แสดงให้เห็นว่าทารก 2 คนพยายามดิ้นรนอยู่ในครรภ์)

ครูพูดว่า: “พระคัมภีร์สอนพวกเราว่าฝาแฝดพยายามต่อสู้ร่วมกันตลอดทั้งชีวิตของเขา”

ขออาสาสมัครอ่านลูกา 1:41 พออ่านจบ

ครูถามว่า: “ข้อพระคัมภีร์นี้ แสดงให้เห็นว่าทารกมีชีวิตอย่างไร? (ทารกของเอลีซาเบธ ได้ยินเสียงของมารีย์ และดิ้นด้วยความยินดีในครรภ์ของมารดา ทารกจดจำได้ว่ามารีย์ตั้งครรภ์พระเยซู)

ครูพูดว่า: “เนื้อเยื่อหรือกลุ่มเซลล์ของร่างกายไม่ได้มีปฏิกิริยาเช่นเหตุการณ์ของทั้ง 2 นี้ที่ถูกบันทึกไว้”

ขออาสาสมัครอ่านลูกา 1:31 พออ่านจบ

ครูพูดว่า: “ในข้อพระคัมภีร์นี้ พวกเราพบว่าทูตสวรรค์ได้บอกมารีย์ว่าเธอจะมีเด็กที่ไม่ใช่การตั้งครรภ์เนื้อเยื่อที่จะกลายเป็นพระเยซูในวันหนึ่ง”

ขั้นตอนที่ 5. **ครูถามว่า:** “ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ แสดงให้เด็กๆ เห็นอะไรเกี่ยวกับชีวิตที่ยังไม่ได้กำเนิดมาบ้าง?” (ให้เด็กๆ ช่วยกันตอบ)

กิจกรรมสรุปบทเรียน

จบบทเรียนนี้โดยการช่วยเด็กๆ แต่ละคนให้เห็นว่าเขานำบทเรียนที่เรียนไปประยุกต์ใช้กับชีวิตของพวกเขาได้อย่างไร พยายามให้เด็กสัญญาว่าจะทำทั้ง 2 สิ่ง

ขั้นตอนที่ 1. **ครูพูดว่า:** “หลังจากที่เด็กๆ เรียนบทเรียนเกี่ยวกับคุณค่าของชีวิตมนุษย์แล้ว มันเป็นสิ่งสำคัญมากที่เราจะต้องหาทางนำความรู้เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตตัวเอง เราอาจจะรู้สึกว่าการทำแท้งเป็นเรื่องที่ไม่ได้มากระทบกับเราโดยตรง ให้ลองมาพูดคุยเกี่ยวกับ 2 สิ่งที่เราสามารถทำในการตอบสนองต่อหัวข้อการทำแท้ง”

ขั้นตอนที่ 2. **ครูถามว่า:** “เราสามารถทำอะไรได้บ้าง?”

ก. **ตัดสินใจว่าเราจะไม่ฆ่าทารกที่ยังไม่ได้กำเนิดออกมา** โดยการทำแท้ง หรือช่วยเพื่อนดำเนินการนั้น

ขอให้อาสาสมัคร เพื่ออ่าน อพยพ 20:13 เฉลยธรรมบัญญัติ 5:17 และมัทธิว 19:17-18

ครูถามว่า: “ทำไมถึงเรียกการทำแท้งว่าเป็นฆาตกรรมได้?” (การทำแท้งและการฆาตกรรมเป็นการจบชีวิตทั้งคู่)

ครูถามว่า: “เราจะพูดอะไรกับบางคนที่ไม่เชื่อว่าการทำแท้งเป็นฆาตกรรม?”

(พยายามให้ตอบด้วยความรู้ที่เรียนจากบทเรียน)

ครูถามว่า: “เราจะพูดอะไรหากว่าเพื่อนคนหนึ่งบอกเราว่าเธอกำลังจะไปทำแท้ง?”

(ให้แต่ละคนลองฝึกว่าพวกเขาจะพูดอะไร)

ครูพูดว่า: “เราสามารถจะเลือกที่จะมีความยับยั้งชั่งใจทางกาย และไม่เข้าไปยุ่งกับกิจกรรมทางเพศก่อนที่จะแต่งงาน เด็กๆหลายคนเลือกจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานและพวกเขาก็ใช้การทำแท้งหากว่าเกิดตั้งครรภ์ขึ้น วุฒิมารของเรานในการงดเว้นจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานจะช่วยให้เรามั่นใจได้ว่าจะไม่เผชิญกับการที่ต้องตัดสินใจเกี่ยวกับการทำแท้ง”

ข. **พูดแทนสิ่งมีชีวิตที่ยังไม่ได้กำเนิด**

ขออาสาสมัครอ่าน สุภาษิต 31:8-9 พออ่านจบ

ครูถามว่า: “เราจะพูดแทนสิ่งมีชีวิตที่ยังไม่ได้กำเนิดออกมาได้อย่างไร?”

(ช่วยให้การสนทนาครอบคลุมประเด็นที่จะให้เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงรับรู้คุณค่าของเด็กๆ ที่ยังไม่ได้เกิดมาของพวกเขา)

ครูถามว่า: “เราจะพูดแทนสิ่งมีชีวิตที่ยังไม่ได้กำเนิดออกมาในชุมชนของเราได้อย่างไร?” (พยายามให้ตอบอย่างสร้างสรรค์และเป็นจริง)

ขั้นตอนที่ 3. **ครูพูดว่า:** “ให้เขียน 2 ประเด็นบนกระดานกับการนัดหมายในวันนี้ หากว่าเด็กๆ ต้องการจะให้คำมั่นสัญญากับ 2 ประเด็นนี้ เด็กๆ สามารถจะเขียนชื่อของตัวเองไว้บนกระดานเพื่อแสดงให้เห็นว่าเราจะรับผิดชอบต่อคุณค่าของชีวิตที่ยังไม่ได้กำเนิดออกมา หากว่าเด็กๆ ยังไม่พร้อมที่จะให้คำมั่นนี้ ขอให้คิดทบทวนในเรื่องนี้ เราจะเก็บกระดานนี้ไว้ในห้องนี้ และเมื่อเด็กๆ รู้สึกว่าพร้อม ก็สามารถมาลงชื่อได้ (ให้เวลาเด็กๆ ลงชื่อในกระดาน)

ขั้นตอนที่ 4. **ครูแจ้งสถานที่ที่เก็บกระดาน** เพื่อให้คนอื่น ๆ สามารถมาลงชื่อ หากเขารู้สึกว่าพร้อมแล้ว

ขั้นตอนที่ 5. **จบบทเรียนด้วยการให้โอกาสเด็กๆ ได้อธิษฐานให้กับเพื่อน ๆ เพื่อให้ตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตมนุษย์และแสดงคุณค่าแก่ชีวิตมนุษย์ทั้งหมด**

คำแนะนำ: เด็กผู้หญิงบางคนในกลุ่มอาจจะเคยผ่านการทำแท้ง ให้เวลาในการพูดคุยและอธิษฐานเผื่อเด็กคนนั้น ครูอาจจะต้องการบอกผู้จัดการโครงการถึงหัวข้อของบทเรียน เขา/เธออาจจะต้องการที่จะอยู่ในห้องเรียนเพื่อรับความช่วยเหลือ

คำแนะนำเพื่อความสำเร็จในการสอน

พิจารณาคำแนะนำต่อไปนี้เพื่อความสำเร็จในการสอน:

1. พยายามให้เด็กๆ มีส่วนร่วมโดยไม่ไปตัดสินความเห็นของพวกเขา คุณครูควรจะแสดงว่าเห็นคุณค่าในความคิดเห็นของพวกเขา โดยการตั้งใจฟังเด็กคนนั้นโดยไม่ไปขัดแย้งระหว่างที่เขา กำลังแบ่งปันในกลุ่ม
2. มีทัศนคติเชิงบวกต่อเด็กๆ ในทุกๆ ชั้นเรียนนี้จะเป็นโอกาสให้กับพวกเขาในการแสดงพฤติกรรมที่ดี ให้คาดหวังสิ่งที่ดีที่สุดและเด็กๆ จะไปถึงความเข้าใจถึงความคาดหวังของคุณครูด้วย
3. รอยยิ้มจะนำทัศนคติของการเปิดรับ ให้ยอมรับเด็กๆ และมีปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาเสมอ ยิ่งคุณครู ต้องการความปลอดภัย และทัศนคติที่เป็นมิตร คุณครูยังต้องเข้าร่วมกับกลุ่มกับเด็กๆ
4. เมื่อคุณครูให้ความคิดเห็นเชิงบวก อย่างมุ่งเน้นที่ภาพปรากฏภายนอก ให้เน้นที่คุณภาพ จากภายในที่แสดงให้เห็นด้วยทัศนคติของบุคคล คำพูดและการกระทำ
5. คุณครูสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีที่แสดงให้เห็นว่าได้ให้คุณค่ากับเด็กแต่ละคนในกลุ่ม สบตาเด็กๆ ตลอดบทเรียน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีพวกเขาตอบคำถาม ให้ครูพูด กับเด็กๆ ด้วยการให้เกียรติกับเขา และพวกเขาจะยังให้ความเคารพต่อครูและนักเรียน ด้วยกันเอง

การประเมินครูผู้สอน

การประเมินความรู้ด้วยการทำกิจกรรมต่อไปนี้.

ตาราง 1. กิจกรรมการประเมิน

บทเรียน	คำถาม	คำตอบ
1	บอกวิธีที่พระเจ้ามองแต่ละบุคคลมา 3 วิธี	- สิ่งสำคัญสำหรับพระเจ้า พระเยซูได้สละพระองค์บนไม้กางเขนเพื่อเรา - เราควรค่าแก่ความรัก ไม่มีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ - เราควรค่าแก่การลงทุน พระองค์จะทำการที่ดีที่ได้ทรงเริ่มไว้ในชีวิตของเราและพระเจ้าจะทำให้สำเร็จ
	การที่รู้จักแข็ง และจุดอ่อนของตัวเอง จะสามารถช่วยเราได้อย่างไร?	คำตอบที่เป็นไปได้ เราสามารถประเมินตัวเองอย่างถูกต้อง เราสามารถใช้จุดแข็งเพื่อช่วยปรับปรุงจุดอ่อน เป็นต้น
2	ให้ยกตัวอย่าง และเหตุผลว่าทำไมคนเราจึงอาจจะทำแท้งและโต้แย้งการทำแท้งด้วยพระวจนะของพระเจ้า	คำตอบที่เป็นไปได้ : - ไม่วางแผน พระเจ้าทรงวางแผนให้กับทุกกำเนิด (เช่น มารีย์ไม่ได้วางแผนให้กับพระเยซู) - ไม่ต้องการ/ไม่มีค่า พระองค์เห็นค่าและสร้างให้ทุกคนตามพระฉายาของพระองค์ - ไม่มีความสามารถดูแล พระเจ้าพบกับทุกความต้องการของแต่ละคน - การข่มขืน พระเจ้าทรงใช้สถานการณ์ที่เลวร้ายเพื่อให้สิ่งที่ดีตามมา หากพวกเขายินยอมให้พระองค์ทำงาน - ผู้ชายหรือครอบครัวสั่งให้ทำแท้ง พวกเขาต้องเชื่อฟังพระเจ้ามากกว่าผู้ชาย - ความเห็นแก่ตัว พวกเขาต้องคิดถึงความต้องการของผู้อื่น - ชีวิตที่ยังไม่ได้เกิดมา ไม่ได้เป็นเพียงเนื้อเยื่อหรือเซลล์ข้อพระคัมภีร์ได้พูดไว้โดยเฉพาะถึงการเคลื่อนไหวของทารกในครรภ์มารดาไม่ใช่แต่เป็นเนื้อเยื่อหรือเซลล์เท่านั้น “
	ให้เด็กๆ แสดงความคิดเห็นเรื่องการทำแท้งมา 2 วิธี?	- ตัดสินใจว่าจะไม่ช่วยใครทำแท้งโดยเด็ดขาด - เป็นปากเป็นเสียงให้กับชีวิตที่ยังไม่ได้เกิดออกมา

การประเมินผลนักเรียน

การประเมินความรู้ด้วยการทำกิจกรรมต่อไปนี้.

ตาราง 1. กิจกรรมการประเมิน

คำถาม	คำตอบ
เด็กๆ สนใจรูปลักษณ์ภายนอกของพวกเขาและคนอื่นน้อยลงหรือไม่?	
สังเกตเห็นว่าเด็กๆ ตระหนักถึงจุดแข็งของตัวเองเพิ่มขึ้น และใช้มันมากขึ้นหรือไม่?	
ให้เด็กๆ พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวและคนอื่นๆ ในชุมชนเกี่ยวกับคุณค่าของชีวิตมนุษย์?	
เด็กๆ แสดงให้เห็นว่าพวกเขาเห็นคุณค่าของบุคคลอื่นหรือไม่?	

ความคิดเห็นเพิ่มเติม:

ឧទាហរណ៍

M. Allen et al., "The Limits of Viability," *New England Journal of Medicine*, Vol. 329, No. 22, p. 1597 (November 25, 1993) <http://savethebabies.blogspot.com/2007/08/fetal-development.html> (Accessed June 20, 2008)

Stephen J. Cole, *Abortion and the Bible*, January 25, 2004, http://www.abortionfacts.com/bible/pastor_cole.asp (Accessed June 18, 2008).

Carrie Gordon Earll, *The Sanctity of Human Life*, June 19, 2008, <http://www.family.org/socialissues/A000001095.cfm> (Accessed June 18, 2008).

Marian Eberly, *Body Image: A Biblical Perspective*, Fall 2004, Vol 3, Issue 4, http://www.remudaranch.com/news/body_image_a_biblical_perspective/index.php (Accessed June 16, 2008).

Joyce Meyer, *Who I Am in Christ*, June 19, 2008, <http://www.joycemeyer.org/NR/rdonlyres/46AA1300-F37A-41C5-963A-CB5FEAA07218/0/whoiam.pdf> (Accessed June 17, 2008).

Ken Williams, PhD, *Ten Areas of Self-Esteem in the Scriptures*, 2000, <http://www.relationshipskills.com/articles/Self-Esteem%20Inventory.pdf> (Accessed June 12, 2008).